

SABIEDRISKO PAKALPOJUMU REGULĒŠANAS KOMISIJA

Ūnijas iela 45, Rīga, LV-1039 | tālrunis 67097200 | fakss 67097277 | e-pasts sprk@sprk.gov.lv

PADOMES LĒMUMS

Rīgā

28.08.2020.

Nr. 114

(prot. Nr.37, 4.p.)

Par strīda starp dzīvokļu īpašnieku kopību un tās pilnvaroto pārstāvi sabiedrību ar ierobežotu atbildību “LANIS PLUS” un sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Rīgas ūdens” izskatīšanu

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – Regulators) 2020.gada 12.maijā saņēma sabiedrības ar ierobežotu atbildību “LANIS PLUS”, vienotais reģistrācijas numurs: 40003920242, juridiskā adrese: Martas iela 9–25, Rīga, LV-1011 (turpmāk – Iesniedzējs), kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas Stūres ielā 2, Rīgā (turpmāk – Dzīvojamā māja), dzīvokļu īpašnieku kopības (turpmāk arī – Kopība) pilnvarotā pārstāvja – pārvaldnieka – 2020.gada 11.maija iesniegumu (turpmāk – Iesniegums) ar lūgumu ierosināt strīda izskatīšanu ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Rīgas ūdens”, vienotais reģistrācijas numurs: 40103023035, juridiskā adrese: Zīgrīda Annas Meierovica bulvāris 1, Rīga, LV-1050 (turpmāk – Atbildētājs), par domstarpībām saistībā ar pagaidu (uz jaunu kanalizācijas un ūdensvada tīklu būvniecības laiku Dzīvojamajai mājai) ūdenssaimniecības pakalpojumu līguma noslēgšanu.

Ar Regulatora 2020.gada 4.jūnija lēmumu Nr.62 “Par strīda starp dzīvokļu īpašnieku kopību un tās pilnvaroto pārstāvi sabiedrību ar ierobežotu atbildību “LANIS PLUS” un sabiedrību ar ierobežotu atbildību “Rīgas ūdens” izskatīšanas ierosināšanu” ierosināts strīds starp Iesniedzēju un Atbildētāju.

Regulators konstatē:

1. No Iesniedzēja iesniegtās informācijas (Iesnieguma un tā 2020.gada 1.jūnija un 1.jūlija papildinājuma) izriet turpmāk minētie paskaidrojumi par lietas apstākļiem:
 - 1.1. Iesniedzējs ir Dzīvojamās mājas pārvaldnieks no 2011.gada 10.jūnija, apstiprinājumam iesniegts izraksts no dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola. Pilnvarojums pārstāvēt Kopības intereses jautājumos, kas saistīti ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, visās valsts un pašvaldības iestādēs pamatots ar 2018.gada 16.aprīļa dzīvokļu īpašnieku balsošanas protokolu apstiprinātā pārvaldīšanas līguma 2.1.16.apakšpunktu;
 - 1.2. Atbildētājs 2011.gada maijā pārtraucis sniegt ūdenssaimniecības pakalpojumus Dzīvojamajai mājai saistībā ar iepriekšējā pārvaldnieka – dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības “Stūres 2” (turpmāk – Dzīvojamās mājas iepriekšējais

- pārvaldnieks) – parādu par ūdenssaimniecības pakalpojumiem;
- 1.3. par Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka parādsaistībām laika posmā no 2003.gada 1.septembra līdz 2011.gada 31.maijam spēkā ir stājies Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2012.gada 6.jūnija spriedums (lietas Nr.C28384211), kurā tiesa nospriedusi piedzīt parādsaistības par labu Atbildētājam no Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka (turpmāk – Spriedums);
 - 1.4. no 2012.gada maija līdz 2018.gada martam Atbildētājs nodrošināja Dzīvojamajai mājai aukstā ūdens piegādi ar ūdens cisternu. Atbildētājs no 2018.gada 12.marta pārtrauca dzeramā ūdens piegādi Dzīvojamajai mājai, norādot, ka ir parāds par Atbildētāja sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem¹;
 - 1.5. Iesniedzējs skaidro, ka atrada iespēju ņemt dzeramo ūdeni citā vietā un līdz šim nodrošināja kanalizācijas notekūdeņu izvešanu no Dzīvojamās mājas ar asenizācijas dienesta palīdzību;
 - 1.6. Iesniedzējs skaidro, ka jautājumā par parādsaistību laika posmā no 2011.gada 18.jūlija līdz 2018.gada 2.martam (parādsaistības, kas izveidojušās Iesniedzēja darbības laikā, turpmāk – Aktuālais parāds) par Atbildētāja sniegto kanalizācijas pakalpojumu samaksu Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki pieņēma lēmumu uzdot Iesniedzējam vienoties ar Atbildētāju un slēgt vienošanos par pakāpenisku parāda nomaksu, kuru īpašnieki segs viena gada laikā;
 - 1.7. Iesniedzējs un Atbildētājs 2020.gada 25.maijā parakstīja vienošanos par Aktuālā parāda samaksu. AS “Swedbank” 2020.gada 23.jūnija maksājuma uzdevums Nr.7 apstiprina, ka Iesniedzējs izpilda vienošanos un ir veikts maksājums Atbildētājam atbilstoši vienošanās noteikumiem;
 - 1.8. no Iesniegumam pievienotās Atbildētāja atbildes Iesniedzējam (2012.gada 10.oktobris Nr.F3-5.1.3./1730n) izriet Atbildētāja norāde, ka saistībā ar ūdenssaimniecības pakalpojumu nodrošināšanu un līguma noslēgšanu ir jārisina arī tehnisko priekšnoteikumu izpilde, izbūvējot pakalpojumu uzskaites mezglu, pirms tam pieprasot Atbildētājam tehniskos noteikumus. Uz Iesniedzēja 2018.gada 20.aprīļa tehnisko noteikumu pieprasījuma iesniegumu Atbildētājs ir izsniedzis 2018.gada 26.aprīļa tehniskos noteikumus Nr.T1-7.9/703, kas ir daļa no 2018.gada būvprojekta “Ūdensvada un kanalizācijas pievadu izbūve”;
 - 1.9. Iesniedzējs laika posmā no 2018.gada līdz 2020.gadam vairākas reizes nosūtījis Atbildētājam lūgumu noslēgt ar Iesniedzēju pagaidu līgumu (uz būvniecības laiku) saistībā ar jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamajai mājai, lai izpildītu būvdarbus atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem;
 - 1.10. Iesniedzējs par Dzīvojamajā mājā izbūvēto ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas tīklu gatavību nodošanai ekspluatācijā skaidro, ka būvdarbu galīgā izpilde atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem nav iespējama tehnisku apsvērumu dēļ. Kanalizācijas sistēmas tīklus nevar nojaukt, jo šajā gadījumā Dzīvojamā māja paliks bez kanalizācijas sistēmas, kura šobrīd tiek izmantota sadzīves notekūdeņu izvadīšanai no Dzīvojamās mājas. Būvdarbu galīgā izpilde atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem ir iespējama tikai ar nosacījumu, ka Atbildētājs noslēgs ar Iesniedzēju pagaidu līgumu uz būvniecības laiku saistībā ar jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamajai mājai;
 - 1.11. Iesniedzējs uzsver, ka patlaban jautājuma atrisināšana par pagaidu līguma noslēgšanu ir īpaši nepieciešama saistībā ar Covid-19 izplatību, jo bez ūdens un

¹ Regulators 2018.gada 13.aprīlī ir sniedzis atbildi (Nr.1-2.24/1145) Dzīvojamās mājas atsevišķiem īpašniekiem, ka aukstā ūdens piegāde ar ūdens cisternu nav regulējams sabiedriskais pakalpojums.

kanalizācijas ir nopietni apdraudēta cilvēku dzīvība un veselība, kā arī dzeramais ūdens ir viens no cilvēka dzīvības un labas veselības priekšnosacījumiem un ir nepieciešams dzīvības procesu uzturēšanai, personīgās un mājokļa higiēnas nodrošināšanai;

- 1.12. Iesniedzējs apliecina, ka segs visus izdevumus, kas saistīti ar ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas pārtraukšanu un atjaunošanu, ja šie izdevumi attiecas uz Iesniedzēja pārvaldīšanas laika periodu;
 - 1.13. Iesniedzējs uzsver, ka ir nepieciešams noslēgt pagaidu līgumu uz būvniecības laiku jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamajai mājai, lai izpildītu būvdarbus atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem.
 - 1.14. Iesniedzējs uzsver, ka ir izpildījis visas Atbildētāja prasības pagaidu līguma noslēgšanai, izņemot prasību par Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka parāda apmaksu, jo šis parāds uz Iesniedzēju un Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem neattiecas;
 - 1.15. attiecībā uz Atbildētāja minēto par neatļautu pakalpojumu lietošanu Iesniedzējs paskaidro, ka Rīgas domes Administratīvā komisija 2018.gada 31.jūlijā izskatīja lietu² par Iesniedzēja saukšanu pie administratīvas atbildības par Rīgas domes 2017.gada 15.decembra saistošo noteikumu Nr.17 “Rīgas pilsētas centralizētās ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas ekspluatācijas, lietošanas un aizsardzības saistošie noteikumi” 63.2.apakšpunktā noteiktā aizlieguma neievērošanu, un, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 275.panta pirmās daļas 2.punktu un 239.panta 1.punktu, nolēma izbeigt uzsāktu administratīvā pārkāpuma lietvedību pret Iesniedzēju. Lēmums nav pārsūdzēts un ir stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to neesot pamatots un pierādīts Atbildētāja apgalvojums, ka Iesniedzējs ir patvaļīgi atjaunojis kanalizācijas pakalpojumus pēc to pārtraukšanas;
 - 1.16. Iesniedzējs ir iesniedzis arī Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Tiesiskā nodrošinājuma pārvaldes atbildē pausto viedokli³, kurā minēts, ka Spriedums ir stājies likumīgā spēkā, tam ir likuma spēks un tas ir saistošs visām personām.
2. Iesniegumā formulētais strīda priekšmets ir pagaidu (uz būvniecības laiku) ūdenssaimniecības pakalpojumu līguma noslēgšana saistībā ar jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamajai mājai, lai varētu pabeigt ūdensvada un kanalizācijas pievadu izbūvi, un Atbildētāja Iesniedzējam izvirzītās prasības pamatotība par Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka parādu 56 504,07 EUR (piecdesmit seši tūkstoši pieci simti četri *euro*, 07 centi) apmērā laika posmā no 2003.gada 1.septembra līdz 2011.gada 31.maijam (turpmāk – Vēsturiskais parāds).
 3. Iesniegumā Iesniedzējs izteicis šādus prasījumus:
 - 3.1. atrisināt strīdu starp Iesniedzēju un Atbildētāju ārpus tiesas starpniecības;
 - 3.2. noteikt, vai Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Vēsturisko parādu, par kuru ir stājies likumīgā spēkā Spriedums un izpildu lieta nodota tiesu izpildītājam, Atbildētājs ir tiesīgs pieprasīt no Iesniedzēja un vai ar šādu rīcību Atbildētājs ļaunprātīgi neizmanto savu stāvokli, lai netaisnīgi iedzīvotos;
 - 3.3. uzlikt par pienākumu Atbildētājam noslēgt ar Iesniedzēju pagaidu līgumu uz būvniecības laiku jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamajai mājai, lai izpildītu būvdarbus atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem (turpmāk arī – Pagaidu līgums).

² Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 31.jūlija lēmums D57-AK-18-30-28.

³ Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Tiesiskā nodrošinājuma pārvaldes 2020.gada 13.jūnija atbildes vēstule Nr.DMV-20-2156-nd.

4. No Atbildētāja Iesniedzējam un Regulatoram adresētajām atbildēm izriet turpmāk minētie Atbildētāja paskaidrojumi un viedoklis.
- 4.1. No Iesniegumam pievienotajām Atbildētāja atbildēm Iesniedzējam izriet, ka Atbildētājs pieprasa vairāku priekšnoteikumu izpildi Pagaidu līguma noslēgšanai, komercuzskaites mēraparāta uzstādīšanai un ūdenssaimniecības pakalpojumu atjaunošanai Dzīvojamajai mājai:
- 4.1.1. Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Vēsturiskā parāda samaksu;
- 4.1.2. Iesniedzēja kā pārvaldnieka darbības laikā Aktuālā parāda samaksu;
- 4.1.3. izdevumu segšanu par ūdenssaimniecības pakalpojumu pārtraukšanu un atjaunošanu saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem⁴;
- 4.1.4. iesniegt dzīvokļu īpašnieku pilnvarojumu Iesniedzējam risināt parādu jautājumu.
- 4.2. Atbildētājs 2020.gada 26.maija atbildē Nr.2020-A13.1-5.1/387-N uz Regulatora 2020.gada 15.maija (Nr.2-2.24/1337) informācijas pieprasījumu paskaidro:
- 4.2.1. izpildu raksts par Vēsturiskā parāda piedziņu 2012.gada 3.septembrī ir nosūtīts zvērinātam tiesu izpildītājam Sprieduma piespiedu izpildei;
- 4.2.2. Atbildētājs pauž nostāju, ka dzīvokļu īpašniekiem ir jāreķinās, ka, ja netiek nodrošināta Atbildētāja izrakstītā rēķina samaksa, tad cieš visi – gan nemaksātāji, gan maksātāji, gan arī jaunie īpašnieki. Atbildētājs pamato savu nostāju ar atsauci uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 2.decembra spriedumu lietā SKA-706/2013. Atbildētājs paskaidro, ja kāds no īpašniekiem nav veicis norēķinus, pārējie kopīpašnieki, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta piekto daļu un Civillikuma 1071.pantu, ir tiesīgi piedzīt no viņa līdzekļus, ko viņi samaksājuši pakalpojuma sniedzējam parādnieka vietā;
- 4.2.3. Dzīvojamās mājas kanalizācijas izvadu sākotnēji Atbildētājs aizmūrēja 2016.gada 20.oktobrī, taču 2018.gada 6.februārī Atbildētājs konstatēja, ka notekūdeņu novadīšana patvaļīgi atjaunota. Šī nebija pirmā reize, kad pēc ūdenssaimniecības pakalpojumu pārtraukšanas tie prettiesiski tiek atjaunoti. Ņemot vērā minēto, Atbildētājs izmantoja tādu kanalizācijas pakalpojuma pārtraukšanas tehnisko risinājumu, kas maksimāli apgrūtina tā atjaunošanu;
- 4.2.4. Atbildētājs, atbildot uz Iesniedzēja 2020.gada 28.aprīļa vēstuli, šī gada 22.maijā Iesniedzējam uz e-pastu elektroniskai parakstīšanai ir nosūtījis vienošanos par Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku Aktuālā parāda samaksu 12 mēnešu termiņā atbilstoši maksājumu grafikam;
- 4.2.5. jautājumā par Iesniedzēja atsaušanos uz Covid-19 izraisīto ārkārtējo situāciju Atbildētājs paskaidro, ka operatīvi izskatīs Iesniedzēja piedāvātos kompromisa risinājumus, ja tādi tiks iesniegti.
- 4.3. Atbildētājs 2020.gada 2.jūlija atbildē Nr.2020-A13.1-5.1.3/497-N uz Regulatora 2020.gada 10.jūnija (Nr.2-2.24/1528) informācijas pieprasījumu papildus paskaidro:
- 4.3.1. dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība “Stūres 2” (Dzīvojamās mājas iepriekšējais pārvaldnieks) nodibināta, izpildot likuma “Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju” 50.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto privatizētā objekta īpašnieka pienākumu piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīgā pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, apvienojoties ar citiem mājas īpašniekiem dzīvokļu īpašnieku sabiedrībā vai slēdzot

⁴ Ministru kabineta 2016.gada 22.marta noteikumu Nr.174 “Noteikumi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un lietošanu” 15.punkts noteic, ka ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu atjauno triju darbdienu laikā pēc pārkāpumu novēršanas, saistību nokārtošanas, kā arī tad, ja panākta vienošanās ar pakalpojuma sniedzēju par kārtību, kādā saistības tiks pilnīgi nokārtotas, ievērojot, ka pakalpojuma lietotājs sedz visus izdevumus, kas saistīti ar šo noteikumu 10., 12. un 13.punktā minēto ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas pārtraukšanu un atjaunošanu.

- līgumu par kopīpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, ievērojot spēkā esošos normatīvos aktus. Kooperatīvā sabiedrība dibināta uz dzīvokļu īpašnieku 2002.gada 4.oktobra kopsapulcē pieņemtā lēmuma pamata. Tātad šīs kooperatīvās sabiedrības darbības pamatā ir likumā noteiktas dzīvojamās mājas pārvaldes institūcijas – dzīvokļu īpašnieku kopības – lēmums, un kooperatīvā sabiedrība rīkojās, pildot dzīvokļu īpašnieku pienākumu nodrošināt Dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu;
- 4.3.2. dzīvokļu īpašnieku atbildība par pārvaldnieka noslēgto līgumu izpildi *expressis verbis* bija nostiprināta jau pirms Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma spēkā stāšanās. Proti, 2007.gada 23.februāra līguma Nr.00037422 par pilsētas ūdensvada un kanalizācijas lietošanu darbības laikā privatizācijas normatīvo aktu regulējums mainījās tādējādi, ka tika nostiprināta dzīvokļu īpašnieku atbildība pret pakalpojumu sniedzējiem un pārvaldnieka statuss. 2008.gada 27.martā stājās spēkā grozījumi likumā “Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju”. Ar grozījumiem minētā likuma 50.panta otrajā daļā tika noteikts, ka privatizētā objekta uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu sniegšana un norēķini par tiem notiek saskaņā ar attiecīgā pakalpojuma līgumu. Pakalpojuma līgumu slēdz privatizētā objekta īpašnieks vai viņa pilnvarots dzīvojamās mājas pārvaldītājs un apsaimniekotājs un pakalpojuma sniedzējs attiecīgo pakalpojumu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Tādējādi tika nostiprināts privatizējamās dzīvojamās mājas pārvaldnieka tiesiskais statuss attiecībā ar pakalpojumu sniedzēju – pārvaldnieks ir īpašnieku pilnvarnieks uz likuma pamata. Savukārt par saistību izpildi atbildīgi ir īpašnieki;
- 4.3.3. par 2011.gada 10.augustā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā celto prasību Atbildētājs paskaidro, ka prasība tika celta pret Dzīvojamās mājas iepriekšējo pārvaldnieku kā personu, kura saskaņā ar Atbildētāja informāciju uz prasības iesniegšanas brīdi bija atbildīga par Dzīvojamās mājas īpašnieku saistību izpildi pret Atbildētāju;
- 4.3.4. prasība dzīvokļu īpašniekiem veikt norēķinus izriet no likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” (turpmāk – Likums). Likuma 1.pantā noteikts, ka sabiedriskie pakalpojumi tiek nodrošināti par tarifu, kas atbilst pakalpojumu sniedzēja ekonomiski pamatotām izmaksām. Saskaņā ar Likuma 4.panta otro daļu sabiedrisko pakalpojumu lietotāji ir fiziskās vai juridiskās personas, kuras no sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem saņem sabiedriskos pakalpojumus. No minētā secināms, ka sabiedriskie pakalpojumi ir maksas pakalpojumi un to lietotāji ir fiziskās un juridiskās personas, kuras saņem (lieto) šos pakalpojumus. Dzīvojamajā mājā pakalpojumu lietotāji ir personas, kas tajā dzīvo, pārsvarā tie ir dzīvokļu īpašnieki. Lietojot pakalpojumus, lietotājam jeb dzīvokļa īpašniekam rodas pienākums dot pretizpildījumu – veikt samaksu pakalpojumu sniedzējam;
- 4.3.5. par Regulatora 2020.gada 10.jūnija vēstulē izteikto norādi Vēsturiskā parāda jautājumu un līguma noslēgšanas jautājumu risināt šķirti Atbildētājs paskaidro, ka prasība par vienošanās panākšanu par Vēsturisko parādu pirms pakalpojumu līguma noslēgšanas un pakalpojumu atjaunošanas atbilst spēkā esošajam normatīvajam regulējumam;
- 4.3.6. 2011.gada maijā, pārtraucot sniegt Dzīvojamās mājas īpašniekiem ūdenssaimniecības pakalpojumus, Atbildētājs izmantoja Ministru kabineta 2001.gada 3.jūlija noteikumu Nr.298 “Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana” 27.punktā noteiktās tiesības pārtraukt pakalpojumu sniegšanu. Arī aktuālais normatīvais regulējums – Ministru kabineta 2016.gada 22.marta noteikumu Nr.174 “Noteikumi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un lietošanu” (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.174) 15.punkts – paredz, ka parāda gadījumā pakalpojumu sniedzējam pēc pakalpojumu pārtraukšanas ir tiesības to neatjaunot līdz saistību nokārtošanai vai vienošanās panākšanai ar pakalpojuma sniedzēju par kārtību,

- kādā saistības tiks pilnīgi nokārtotas;
- 4.3.7. Ņemot vērā minēto, Atbildētājs uzskata, ka pienākuma uzlikšana Atbildētājam noslēgt Pagaidu līgumu, nesaņemot parādu vai bez vienošanās panākšanas Vēsturiskā parāda jautājumā, būtu pretrunā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.174 15.punktu un aizskartu Atbildētāja likumīgās intereses. Uzliekot Atbildētājam pienākumu atjaunot sabiedrisko pakalpojumu piegādi Dzīvojamajai mājai un noslēgt sabiedrisko pakalpojumu piegādes līgumu ar Iesniedzēju gadījumā, ja Dzīvojamās mājas iepriekšējais pārvaldnieks nav norēķinājies par patērētajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, tiktu ierobežotas Atbildētāja iespējas savlaicīgi saņemt samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem;
- 4.3.8. Ņemot vērā minēto, Atbildētājs uzskata, ka kopš pakalpojumu pārtraukšanas 2011.gada maijā lietas apstākļi nav būtiski mainījušies, līdz ar to nav pamata pārskatīt Regulatora 2011.gada 30.decembra atbildes vēstulē Nr.2-2.24/5886 pausto nostāju, ka Atbildētājam nav tiesiska pienākuma noslēgt līgumu ar Iesniedzēju par sabiedrisko pakalpojumu piegādi Dzīvojamajai mājai un atjaunot sabiedrisko pakalpojumu piegādi, pirms nav risinājuma Vēsturiskā parāda jautājumā. Konkrētajā situācijā pakalpojumus ir lietojuši un par parāda samaksu ir atbildīgi dzīvokļu īpašnieki (dzīvokļu īpašnieku kopība). Arī pakalpojumu līgums šobrīd ir slēdzams ar īpašniekiem. Tātad subjekts, kas ir atbildīgs par parādu, ir tas pats, ar kuru slēdzams līgums.
5. Atbilstoši Likuma 9.panta pirmās daļas 5.punktam un 32.panta pirmajai daļai Regulators kā ārpusstiesas instance izskata strīdus starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju un lietotāju vai starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzējiem par to tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Likuma vai regulējamās nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem. Ūdenssaimniecības nozarē sniedzamo sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu vispārējais normatīvais regulējums ir ietverts Ūdenssaimniecības pakalpojumu likumā un Ministru kabineta noteikumos Nr.174.
6. No Likuma 24.panta pirmās daļas izriet, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam jānodrošina sabiedriskie pakalpojumi pēc lietotāju un citu personu pamatota pieprasījuma, ja šā pakalpojumu sniedzēja finansiālās un objektu vai infrastruktūras tehniskās iespējas to pieļauj.
7. No Likuma 32.panta sestās daļas izriet, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un lietotāja strīdu par parāda piedziņu no lietotāja par saņemtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.
8. Civillikuma 3.pants noteic, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījies vai izbeigusies. Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta ceturtdā daļa noteic, ka normatīvajam aktam vai tā daļai nav atpakaļejoša spēka, izņemot likumā īpaši paredzētus gadījumus.
9. No tiesu judikatūras izriet, ka procesuālajos dokumentos dzīvokļu īpašnieku kopība norādāma kā puse, identificējot to ar attiecīgās dzīvojamās mājas adresi, bet pārvaldnieks vai cits kopības pārstāvis – kā tās pilnvarotais pārstāvis. Ja dzīvokļu īpašnieku kopība ir puse lietā, tad tai izsniedzamos dokumentus piegādā pārvaldniekam, ja tas ir kopības pārstāvis⁵.
10. Atbilstoši Likuma 35.¹pantam Regulators izvērtē strīdu pēc būtības, konstatē lēmuma pieņemšanai nepieciešamos faktus un izskata strīdu triju mēnešu laikā no dienas, kad

⁵ Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 12.decembra sprieduma (Lieta Nr.C31346614, SKC-109/2019) motīvu daļas 11.4.5.apakšpunkts.

pieņemts lēmums par strīda izskatīšanas ierosināšanu. Atbilstoši Likuma 35.²panta ceturtajai daļai strīdā iesaistītās puses īsteno savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

11. Regulators, nosūtot Iesniedzējam un Atbildētājam uzaicinājuma vēstules uz šā jautājuma izskatīšanu Regulatora padomes sēdē, vienlaicīgi ir lūdzis Iesniedzēju un Atbildētāju apsvērt iespēju vienoties par izlīgumu. No Iesniedzēja un Atbildētāja paskaidrojumiem izriet, ka līdz strīda izskatīšanai starp Iesniedzēju un Atbildētāju izlīgums par Iesniegumā minēto strīda priekšmetu līdz Regulatora padomes sēdei nav panākts.
12. Iesniedzēja pilnvarotais pārstāvis piedalījās padomes sēdē attālināti un uzturēja spēkā rakstveida paskaidrojumos minēto argumentāciju un Iesniegumā minēto lūgumu izskatīt strīdu ar Atbildētāju par Iesniegumā minētajiem prasījumiem. Iesniedzējs uz Atbildētāja priekšlikumu par Vēsturiskā parāda daļēju samaksu paskaidroja, ka šāda satura jautājums jāizlemj dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē, kam nepieciešams vismaz mēneša termiņš.
13. Atbildētāja pilnvarotie pārstāvji piedalījās padomes sēdē attālināti un uzturēja spēkā rakstveida paskaidrojumos minēto argumentāciju un izvirzīto priekšnoteikumu (Vēsturiskā parāda samaksu) Pagaidu līguma noslēgšanai. Vienlaikus Atbildētājs pieļāva izlīguma variantu, vienoties ar Iesniedzēju kā Kopības pārstāvi par daļēju Vēsturiskā parāda samaksu.

Regulators secina

1. Atbilstoši Likuma 4.panta otrajai daļai un saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta b) apakšpunktu, 10.panta pirmo un otro daļu un 14.panta pirmo daļu Iesniedzējs ir ūdenssaimniecības pakalpojumu lietotāja (Kopības) pilnvarotais pārstāvis pārvaldīt Dzīvojamo māju, tajā skaitā slēgt ūdenssaimniecības pakalpojumu lietotāja (Kopības) vārdā līgumus par Dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamo pakalpojumu nodrošināšanu. Saskaņā ar Likuma 4.panta pirmo daļu Atbildētājs ir sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs – komersants, kurš regulējamā nozarē (ūdenssaimniecība) sniedz sabiedriskos (ūdenssaimniecības) pakalpojumus noteiktā teritorijā un kura darbība sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā tiek regulēta saskaņā ar Likumu un ūdenssaimniecības nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem.
2. Atbilstoši strīda priekšmetam un Iesniedzēja prasījumiem secināms, ka starp Iesniedzēju un Atbildētāju pastāv strīds par ūdenssaimniecības pakalpojumu nodrošināšanu Dzīvojamajai mājai un Pagaidu līguma noslēgšanas nosacījumiem.
3. **Attiecībā uz Iesniedzēja prasījumu noteikt, vai Atbildētājs ir tiesīgs pieprasīt no Iesniedzēja Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Vēsturisko parādu, par kuru ir stājies likumīgā spēkā Spriedums un izpildu lieta nodota tiesu izpildītājam, un vai ar šādu rīcību Atbildētājs ļaunprātīgi neizmanto savu stāvokli, lai netaisnīgi iedzīvotos, Regulators secina turpmāko:**
 - 3.1. Ievērojot Likuma 7.panta pirmajā daļā noteikto Regulatora kompetenci uzraudzīt, lai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanā regulējamās nozarēs tiktu ievērots Likums, kā arī regulējamo nozaru speciālie normatīvie akti, secināms, ka Regulatora kompetencē nav izskatīt jautājumus par netaisnu iedzīvošanos, ko nosaka Civillikums. Regulatora kompetencē ir izvērtēt strīdu starp Iesniedzēju un Atbildētāju tiktāl, cik uz strīda apstākļiem ir piemērojams Likums, kā arī ūdenssaimniecības nozares speciālie normatīvie akti.
 - 3.2. Attiecībā par Iesniedzēja lūgumu izvērtēt Atbildētāja rīcību Vēsturiskā parāda jautājumā Regulators, ievērojot Likuma 32.panta sestajā daļā noteikto, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un lietotāja strīdu par parāda piedziņu izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, secina, ka Regulatoram no Likuma neizriet kompetence saistoši lemt

- par parāda piedziņas jautājumiem starp sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju (Atbildētāju) un lietotāju (Kopību un Iesniedzēju kā tās pārstāvi).
- 3.3. No strīda apstākļiem izriet, ka Atbildētājs jautājumu par Vēsturiskā parāda piedziņu ir jau risinājis Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (kā to noteic Likuma 32.panta sestā daļa), ceļot prasību vispārējās jurisdikcijas tiesā pret Dzīvojamās mājas iepriekšējo pārvaldnieku (nevis Kopību) par saistību izpildi saskaņā ar 2002.gada 14.novembrī un 2007.gada 23.februārī noslēgtajiem līgumiem starp Atbildētāju un Dzīvojamās mājas iepriekšējo pārvaldnieku. Spriedums ir stājies likumīgā spēkā.
- 3.4. Spriedums Atbildētājam ir labvēlīgs, proti, tiesa nospriedusi piedzīt no Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Vēsturisko parādu (kas izveidojies laika posmā no 2003.gada septembra līdz 2011.gada maijam) par labu Atbildētājam. Tādējādi Spriedumā pēc būtības ir izskatīts jautājums par Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Vēsturisko parādu par Atbildētāja sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem. No likumam “Par tiesu varu” 16.panta pirmās, otrās un ceturtais daļas izriet, ka tiesas spriedumam, kas stājies likumīgā spēkā, ir likuma spēks, visiem ir obligāts un pret to jāizturas ar tādu pašu cieņu kā pret likumu. Spriedumu izpildes kārtība noteikta Civilprocesa likumā (saskaņā ar Civilprocesa likuma 548.panta pirmo daļu tiesas nolēmumus izpilda tiesu izpildītājs). No strīda apstākļiem izriet, ka Spriedums ir nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam. Tādējādi secināms, ka par saistību izpildi – Vēsturiskā parāda piedziņu – uz šī strīda izskatīšanas brīdi nav juridiski spēcīgāka noregulējuma. Līdz ar to attiecībā uz Atbildētāja izvirzīto Pagaidu līguma noslēgšanas priekšnoteikumu – Vēsturiskā parāda samaksas prasību no Kopības un Iesniedzēja kā kopības pārstāvja – Regulators, izšķirot šo strīdu, ņem vērā uz strīda izskatīšanas brīdi nodibinātos juridiskos faktus (Spriedumu).
4. **Attiecībā uz Iesniedzēja prasījumu uzlikt par pienākumu Atbildētājam noslēgt ar Iesniedzēju Pagaidu līgumu (uz būvniecības laiku jaunizbūvētiem kanalizācijas un ūdensvada tīkliem Dzīvojamai mājai ar mērķi izpildīt būvdarbus atbilstoši būvvaldē saskaņotiem būvniecības ieceres dokumentiem),** Regulators secina turpmāko:
- 4.1. Ūdenssaimniecības pakalpojumus pakalpojumu lietotājam sniedz saskaņā ar pakalpojuma līgumu, kas noslēgts starp pakalpojumu sniedzēju un pakalpojumu lietotāju par noteikta veida ūdenssaimniecības pakalpojuma saņemšanu. Ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšana un lietošana bez pakalpojuma līguma noslēgšanas ir aizliegta⁶. Ūdenssaimniecības pakalpojumus sniedz un lieto saskaņā ar ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzēja un ūdenssaimniecības pakalpojuma lietotāja noslēgto pakalpojuma līgumu, kā arī ievērojot Ūdenssaimniecības pakalpojumu likumu, Likumu, Ministru kabineta noteikumus Nr.174 un vietējās pašvaldības saistošos noteikumus ūdenssaimniecības pakalpojumu jomā⁷. Ministru kabineta noteikumi Nr.174 noteic, lai jaunu vai esošu nekustamo īpašumu pieslēgtu centralizētajai ūdensapgādes sistēmai vai centralizētajai kanalizācijas sistēmai, nekustamā īpašuma īpašnieks vai valdītājs pieprasa pakalpojuma sniedzējam un saņem no viņa pieslēgšanās tehniskos noteikumus (18.punkts). No strīda materiāliem izriet, ka Iesniedzējs 2018.gadā ir saņēmis Atbildētāja tehniskos noteikumus, kā tas noteikts Ministru kabineta noteikumu Nr.174 18.punktā. Iesniedzējs īsteno Dzīvojamās mājas jaunu kanalizācijas un ūdensapgādes tīklu izbūvi atbilstoši būvniecības dokumentiem, tostarp Atbildēja izsniegtajiem tehniskajiem noteikumiem. Lai pabeigtu šo tīklu pārbūves darbus un nodotu tos ekspluatācijā un lai Dzīvojamajā mājā tiktu nepārtraukti nodrošināta kanalizācijas notekūdeņu novadīšana, Iesniedzējs vairākkārt vērsies pie Atbildētāja ar lūgumu noslēgt Pagaidu līgumu. Tomēr Atbildētājs ir atteicis noslēgt Pagaidu līgumu un nodrošināt ūdenssaimniecības

⁶ Ūdenssaimniecības pakalpojumu likuma 8.panta pirmā daļa.

⁷ Ministru kabineta 2016.gada 22.marta noteikumu Nr.174 “Noteikumi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un lietošanu” 2.punkts.

pakalpojumus, izvirzot vairākus Pagaidu līguma noslēgšanas priekšnoteikumus. Kā vienīgais priekšnoteikums, par ko šī strīda puses uz strīda izskatīšanas brīdi nav panākušas vienošanos, ir Atbildētāja izvirzītā prasība Iesniedzējam un Kopībai samaksāt Vēsturisko parādu.

- 4.2. Tiesu judikatūrā⁸ ir risināts tiesību normas – Likuma 24.panta pirmās daļas (par sabiedrisko pakalpojumu nepārtrauktas nodrošināšanas pienākumu) – interpretācijas un piemērošanas jautājums, vērtēta sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja rīcība saistībā ar parādiem un izdarītas atziņas, kuras, Regulatora ieskatā, ir attiecināmas arī uz sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu. Proti, ka (a) no Likuma 24.panta pirmās daļas izriet, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam ir pienākums nodrošināt sabiedriskos pakalpojumus, ja vien nepastāv normā paredzētie šķēršļi, tostarp finansiālās iespējas; (b) iepriekš nenokārtotās saistības par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu neiekļaujas Likuma 24.panta pirmās daļas tvērumā un nevar būt šķērslis sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas līguma noslēgšanai ar jaunu līguma pusi; (c) sabiedrisko pakalpojumu līguma nenoslēgšana ar jauno līguma pusi nav viens no Likumā noteiktajiem instrumentiem, kā nodrošināt parāda piedziņu. Ja šā iemesla dēļ tiek kavētas citu personu tiesības saņemt sabiedriskos pakalpojumus, šāda rīcība ir prettiesiska; (d) jaunā līguma puse neatbild par saistībām, kas izriet no iepriekš noslēgtā līguma ar iepriekšējo līguma pusi, un jaunajai līguma pusei nav jācieš sabiedriskā pakalpojuma pārtraukšanas sekas; (e) sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas līgums pēc savas būtības ir civiltiesisks darījums, kaut arī tā noslēgšanu veicina Likumā noteikts tiesisks pienākums sniegt sabiedrisko pakalpojumu. Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja privātā griba nevar prevalēt pār Likumā noteikto pienākumu sniegt sabiedrisko pakalpojumu pēc personas pamatota pieprasījuma, Likumā noteiktais pienākums ierobežo šo gribas izpausmi; (f) sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam ir iespēja laikus novērst parādu veidošanos, izmantojot dažādus tiesiskos instrumentus lietotāju disciplinēšanai. Līdz ar to lietotāju parādu apmērs zināmā mērā ir atkarīgs no sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja aktīvas darbības, sekojot līdzī lietotāju norēķiniem par sniegtajiem pakalpojumiem.
- 4.3. Šī strīda lietas materiālos esošajā Spriedumā ir vērtēts, ka atbilstoši Civillikuma 1587.pantam tieši līdzējiem ir pienākums izpildīt ar līgumu nolīgto. Šādu vērtējumu satur arī Augstākās tiesas spriedums⁹, ka saistības, kas izriet no iepriekšējā sabiedriskā pakalpojuma piegādes līguma, saista tikai šīs puses, jo tās ir izteikušas gribu noslēgt šo līgumu (Civillikuma 1427.pants). Līgums ir personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistības (Civillikuma 1511.pants), un atbilstoši Civillikuma 1587.pantam tieši līdzējiem ir pienākums izpildīt ar līgumu nolīgto. No šajā lēmuma punktā minētās tiesu prakses izriet, ka saistību izpildē un jaunu tiesisko attiecību nodibināšanā būtiski vērtēt apstākli, starp kādām pusēm bijis noslēgts iepriekšējais līgums un slēdzams jaunais līgums. Līdz ar to secināms, ka saistību izpilde, kas izriet no starp Atbildētāju un Dzīvojamās mājas iepriekšējo pārvaldnieku 2002. un 2007.gadā noslēgtiem līgumiem, nedrīkst ietekmēt jaunu līgumu noslēgšanu par pakalpojumu sniegšanu Dzīvojamajai mājai starp Atbildētāju un Kopību kā līguma pusi un Iesniedzēju kā Kopības pārstāvi. Kopībai ir tiesības saņemt ūdenssaimniecības pakalpojumus, ja tiek izpildīti normatīvajos aktos noteiktie nosacījumi ūdenssaimniecības pakalpojumu nodrošinājuma pieprasījumam.
- 4.4. Atbilstoši šī strīda apstākļiem Atbildētājs Pagaidu līguma noslēgšanas atteikumu pamato tikai ar vienu apstākli – parādsaistību (Vēsturiskā parāda) neizpildi. Līdz ar to, ievērojot šī

⁸ Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 6.novembra spriedums lietā Nr.SKA-676/2013.

⁹ Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 14.septembra spriedums lietā Nr.SKA-461/2016 (par Konkurences padomes 2013.gada 1.oktobra lēmumu Nr.E02-48).

lēmuma secinošās daļas 4.2.apakšpunktā minētās tiesu judikatūras atziņas, Regulators secina, ka Atbildētāja Iesniedzējam (kā Kopības pārstāvim) izvirzītais līguma noslēgšanas priekšnosacījums par Vēsturiskā parāda samaksu neatbilst Likuma 24.panta pirmās daļas tvērumam. Vēsturiskais parāds izriet no Atbildētāja kā ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzēja un Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka kā ūdenssaimniecības pakalpojumu saņēmēja savstarpēji 2002. un 2007.gadā noslēgtiem līgumiem. Spriedumā Vēsturiskais parāds ir piedzīts no juridiskās personas – Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka. Atbilstoši tiesu judikatūrā (judikatūras maiņa)¹⁰ izteiktajai tēzei dzīvokļu īpašnieku kopība ir īpaša veida tiesību subjekts – tā spēj iegūt mantu, uzņemties saistības un būt par atbildētāju vai prasītāju tiesā. Ievērojot iepriekš šajā lēmumā konstatēto un secināto, ka Spriedumā Vēsturiskais parāds nav piedzīts no Kopības, secināms, ka Kopībai pēc pamatota pieprasījuma ir tiesības saņemt ūdenssaimniecības pakalpojumus atbilstoši Likumā un Ūdenssaimniecības pakalpojumu likumā noteiktajam. Šie secinājumi ir saskanīgi ar šī lēmuma secinošās daļas 4.2.apakšpunktā minēto tiesu judikatūru.

- 4.5. Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.174 10.2.apakšpunktam (Vēsturiskā parāda rašanās laikā Ministru kabineta noteikumu Nr.298 “Kārtība, kādā pārtraucama sabiedrisko pakalpojumu sniegšana” 27.punktam) ūdenssaimniecības pakalpojumu sniedzējam ir tiesības pārtraukt sniegt ūdenssaimniecības pakalpojumus, ja pakalpojuma lietotājs neveic maksājumus par sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem pakalpojuma līgumā noteiktajā kārtībā. Šī strīda lietā konstatēts, ka Atbildētājs 2011.gada maijā pārtrauca nodrošināt ūdenssaimniecības pakalpojumus Dzīvojamajai mājai, jo Dzīvojamās mājas iepriekšējais pārvaldnieks nepildīja līgumsaistības un nemaksāja par saņemtajiem pakalpojumiem, izveidojot Vēsturisko parādu. Saskaņā ar Likumu Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un lietotāja strīdu par parāda piedziņu no lietotāja par saņemtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Šī strīda apstākļi apliecina, ka Atbildētājs ir vērsies vispārējās jurisdikcijas tiesā un saņēmis tam labvēlīgu spriedumu par parāda piedziņu no Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka. Vēsturisko parādu no Dzīvojamās mājas iepriekšējā pārvaldnieka Atbildētājs līdz šim nav piedzinis, tomēr vienlaicīgi prasību par Vēsturiskā parāda samaksu Atbildētājs ir vērsis pret Kopību kā jaunā līguma pusi un Iesniedzēju kā Kopības pārstāvi. No šī lēmuma secinošās daļas 4.2.apakšpunktā minētās tiesu judikatūras izriet, ka tiesību norma, kas paredz sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja tiesības neatjaunot sabiedriskā pakalpojuma nodrošināšanu, ja nav veikta parāda samaksa, piemērojama gadījumā, ja līguma puse nav mainījusies. Atbildētājs pārtrauca sniegt Dzīvojamajai mājai ūdenssaimniecības pakalpojumus, jo izveidojās Vēsturiskais parāds ar Dzīvojamās mājas iepriekšējo pārvaldnieku noslēgto līgumu darbības laikā. Tādējādi secināms, ka Kopībai kā noslēdzamā Pagaidu līguma pusei nav jācieš ūdenssaimniecības pakalpojuma pārtraukšanas sekas.
- 4.6. No šī strīda apstākļiem izriet, ka Atbildētāja centralizētā ūdensapgādes sistēma un centralizētā kanalizācijas sistēma ir izvietota līdz Dzīvojamajai mājai, tādējādi secināms, ka Atbildētājam nav jāveic finansiāli ieguldījumi, lai nodrošinātu ūdenssaimniecības pakalpojumus Dzīvojamajai mājai ar ūdensapgādi no centralizētās ūdensapgādes sistēmas vai notekūdeņu novadīšanu uz centralizēto kanalizācijas sistēmu. Tieši pretēji, noslēdzot Pagaidu līgumu ar Kopību un Iesniedzēju kā tās pilnvaroto pārstāvi par ūdenssaimniecības pakalpojumu nodrošināšanu Dzīvojamajai mājai, Atbildētājs varētu saņemt ienākumus no ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas. Šie secinājumi ir saskanīgi ar šī lēmuma secinošās daļas 4.2.apakšpunktā minēto tiesu judikatūru.

¹⁰ Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 12.decembra spriedums (Lieta Nr.C31346614, SKC-109/2019).

- 4.7. Ievērojot šī lēmuma secinošās daļas 4.punkta līdzšinējos apakšpunktos secināto, Regulatora ieskatā, Vēsturiskā parāda piedziņa Atbildētājam ir jārisina šķirti no jautājuma par Pagaidu līguma noslēgšanas jautājuma. No strīdā iesniegtās Iesniedzēja informācijas izriet, ka Iesniedzējs vēlas sakārtot jautājumu par ūdenssaimniecības pakalpojumu nodrošināšanu Dzīvojamajai mājai, tajā skaitā izbūvēt Dzīvojamajā mājā jaunus tehniskajām prasībām atbilstošus tīklus, kā arī ir noslēdzis vienošanos par Aktuālā parāda samaksu Atbildētājam un izteicis apņemšanos segt ar ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanas atjaunošanu saistītos izdevumus. Tādējādi nepastāv šķēršļi noslēgt Pagaidu līgumu ar Kopību un tās pārstāvi Iesniedzēju, lai nodrošinātu ūdenssaimniecības pakalpojumus Dzīvojamajai mājai uz tīklu būvniecības laiku. Vienlaikus secināms, ka Atbildētājam būs iespēja gūt samaksu par sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem Dzīvojamajai mājai. Savukārt, ja par Dzīvojamajai mājai sniegtajiem ūdenssaimniecības pakalpojumiem tomēr netiks veikta samaksa, atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam¹¹ Atbildētājs ir tiesīgs savlaicīgi rīkoties (tajā skaitā pārtraukt ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu).
- 4.8. Attiecībā uz Atbildētāja viedokli, ka nav pamata mainīt Regulatora nostāju par pakalpojuma nodrošināšanu un parāda piedziņas jautājumu, kas izriet no Iesniedzējam sniegtās Regulatora atbildes 2011.gada 30.decembra vēstulē Nr.2-2.24/5886 un 2012.gada 28.decembra vēstulē Nr.2-2.24/4704, secināms, ka laika posmā no 2011.gada līdz 2020.gadam ir izmainījušies gan faktiskie apstākļi, gan tiesiskie apstākļi, tajā skaitā ir attīstījusies valsts pārvaldes un tiesu tiesiskā doma¹² gan sabiedrisko pakalpojumu parādu piedziņas jautājumos, gan attiecībā uz dzīvokļu īpašnieku kopības kā tiesību subjekta vērtējumu. Tādējādi, izskatot šo strīdu, Regulators izdara secinājumus, ņemot vērā minētās izmaiņas un šī strīda apstākļus.
- 4.9. Attiecībā uz Atbildētāja atsauci uz Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 2.decembra spriedumu lietā SKA-706/2013 Regulators akcentē, ka spriedumā skatītā lietas būtība nav salīdzināma ar šī strīda būtību, jo minētajā tiesas spriedumā tika vērtēts, starp kādām pusēm ir noslēdzams ūdenssaimniecības pakalpojumu līgums pie tā brīža normatīvā regulējuma, bet šī strīda ietvaros vērtēts Atbildētāja atteikuma pamatojums nodrošināt ūdenssaimniecības pakalpojumus.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 7.panta pirmo daļu, 9.panta pirmās daļas 5.punktu, 24.panta pirmo daļu, 32.panta pirmo un piekto daļu, 35.¹pantu, 35.⁴panta pirmo un trešo daļu, Ūdenssaimniecības pakalpojumu likuma 8.panta pirmo daļu, saskaņā ar Ministru kabineta 2016.gada 22.marta noteikumu Nr.174 “Noteikumi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un lietošanu” 2.punktu un 18.punktu,

¹¹ Likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 22.panta piektā daļa, Ministru kabineta 2016.gada 22.marta noteikumu Nr.174 “Noteikumi par sabiedrisko ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu un lietošanu” 10.2.apakšpunkts.

¹² Piemēram, Konkurences padomes 2013.gada 1.oktobra lēmums Nr.E02-48 “Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu”, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2013.gada 6.novembra spriedums lietā Nr.SKA-676/2013, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2016.gada 14.septembra spriedums lietā Nr.SKA-461/2016 (par Konkurences padomes 2013.gada 1.oktobra lēmumu Nr.E02-48, ar šo spriedumu atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 2.septembra spriedums), Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2019.gada 12.decembra spriedums (Lieta Nr.C31346614, SKC-109/2019).

padome nolemj:

uzlikt par pienākumu Atbildētājam noslēgt ar Iesniedzēju kā Dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopības pārstāvi pagaidu (uz būvniecības laiku) līgumu par ūdenssaimniecības pakalpojumu sniegšanu Dzīvojamajai mājai, neizvirzot pagaidu līguma noslēgšanai priekšnoteikumu par Vēsturiskā parāda samaksu.

Saskaņā ar likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 35.⁴panta ceturto daļu, ja strīdā iesaistītā puse nav apmierināta ar Regulatora lēmumu par strīda izskatīšanu, tā ar prasības pieteikumu par strīda priekšmetu ir tiesīga vērsties tiesā vai šķīrējtiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par strīda izskatīšanu, un tiesa vai šķīrējtiesa šādu strīdu izskata pēc būtības.

Lēmums stājas likumīgā spēkā atbilstoši likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem" 35.⁴panta sestajā un septītajā daļā noteiktajam.

Priekšsēdētājs

R. Irklis

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU